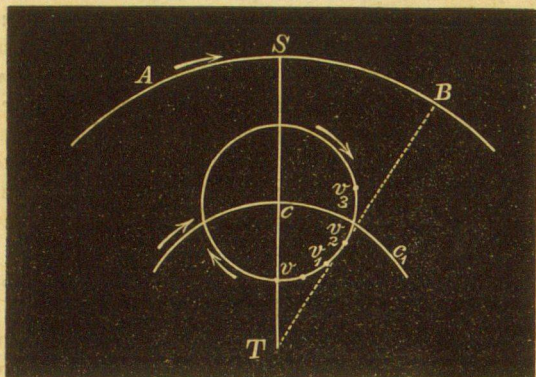

на видимо годишно мърдане на слънцето, сир. ще бже *право*; ако ли пъкъ планетата ся намира въ частътъ на епициклътъ, коя е обърната къмъ земьтъ, то тя ще ся

Чьрт. 75.

мърда въ стърнътъ що е противоположна на видимото годишно мърдане на слънцето, сир. мърданието ѝ ще бже *възвратно*. Ако най послѣ планетата ся намира въ оныя часты на епициклътъ, дѣто лжчьтъ на зрѣнието, кой върви отъ наблюдателътъ, ще ся допира почти къмъ епициклътъ, на пр. въ точкытъ V_1 , V_2 , то наблюдателътъ ще ѝ види въ течението на няколко време почти по единъ правъ линиѣ и тя ще му ся чини като че ся е спряла. Освѣнъ това, тжй като центрътъ на епициклътъ ся намира постоянно връхъ линиѣтъ, коя съединява центровѣтъ на земьтъ и слънцето, то планетата никога нѣма да ся отдалява отъ слънцето по надалечъ отъ извѣстнытъ предѣлы по единътъ и другътъ му стърнъ. Най послѣ, защото планетата ся мърда не въ площътъ на еклиптикьтъ, а ся намира и по единътъ и по другътъ ѝ стърнъ, то за да ся изпълни това условие, треба да ся предположи, че площъта на епициклътъ до нѣйдѣ е наведена къмъ площътъ на еклиптикьтъ. При това условие двойното мърдане на планетътъ връхъ епициклътъ и заедно съ него връхъ деферентътъ при съотвѣтственно избранытъ скоросты, може да ся представи една отъ кривытъ линиѣ на 74-й чьртежъ.